

Нарешті відбулося. Нарешті громадські активісти мали змогу вільно висловитися на зустрічі з державними службовцями Добровеличківщини 4 серпня 2014 року. Але все це сталося виключно завдяки візиту до Добровеличківки голови Кіровоградської ОДА О.Петіка, бо до цього протягом 3-х місяців було повне ігнорування усних та письмових звернень, навіть більше, повне заперечення існування в Добровеличківці активних людей та наголошувалось постійно на якійсь меншовартості громадської організації. Шкода, що місцеві можновладці не пам'ятають слова В.Сухомлинського, що за правду треба боротись, навіть якщо здається, що ти один, а весь світ проти.

І знову ж таки формат організації керівництвом району зустрічі нагадав совкові часи, бо знову був активно задіяний адмінресурс, та менш активно були запрошені громадяни, які не є державними службовцями. Голова Добровеличківської РДА неодноразово наголошував, що у нас велика кількість громадських організацій, проте ніколи не відзначав їх дієвість та активність, та не співставляв мету і цілі їх діяльності, і от питання, а чому така велика кількість громадських організацій не була запрошеною на зустріч з одного боку, а з іншого боку їх статутна діяльність передбачає інші суспільні інтереси, і цим пояснюється активність в іншому напрямку. До слова, оскільки законодавством немає обмеження щодо членства в кількох громадських організаціях, то багато керівників та учасників інших ГО є членами ГО «Громадський контроль Добровеличківського району».

Але те, що все-таки діалог відбувся, і вперше в нашому районі відкрито та відверто були озвучені проблеми всіма виступаючими свідчить про одне – ми рухаємося в правильному напрямку, і владі доведеться визнати, що громадянському суспільству в Добровеличківському районі бути та пам'ятати надалі, що працювати доведеться під пильним поглядом громадськості, бути їй підзвітною.

Тема військових дій на Сході України боліла всім. Так, жителі Добровеличківщини дуже активно відгукнулись на потреби наших хлопців, які захищають незалежність держави. Але треба визнати, що така активність зумовлена в першу чергу тим, що налагоджений зворотній зв'язок з усіма нашими хлопцями, які ризикують життям, вивчаються їх проблеми та потреби, і допомога є адресною; по-друге, організацією допомоги військовим займаються громадські активісти ГО «Громадський контроль Добровеличківського району», ГО «Асоціація фермерів Добровеличківщини» та молодь, і по-третє, постійно на шпальтах газети активісти звітувалися про хід кампанії зі збору коштів та їх витрачання. Після багатьох років добровільно-примусової благодійності за посередництва адмінресурсу немає довіри в господарників та жителів району до такої форми організації благодійної діяльності. Тому висновок один: необхідно вивчити досвід інших районів, напрацьований досвід роботи громадських активістів, створювати

благодійні фонди та організувати благодійну діяльність на інших засадах в межах чинного законодавства.

На зустрічі звучали думки, що під час ведення військових дій ні про що інше думати не треба. Але чому виступаючі вирішили, що їм болить, а нам не болить, і це після того, як роботу зі збору коштів та відправлення допомоги робили саме громадські активісти. Всі ми знаємо, що біль люди переносять по-різному, буває, що і вмирають мовчки, а буває, що від каплі крові свідомість втрачають. Тому заклики про все забутися в цей час іноді виглядали як спекуляція не тему війни. Ми тут, в тилу, повинні все зробити для того, щоб наші захисники повернулись саме у демократичне суспільство, а не у феодальний лад. Тож коли кадрові призначення відбуваються кулуарно, коли відсутні громадські слухання, владні рішення не узгоджені з громадськістю та не оприлюднюються знову є загроза повернення до диктатури, і тоді, як завжди в Україні, волелюбні громадяни не терпітимуть наруги над собою, нас очікуватимуть нові революції та потрясіння. Перемогу Майдану військові захищають на передовій, а ми, в тилу, повинні виконувати завдання Майдану, щоб зовнішній ворог не смакував від того, що їм вдалося зупинити процес демократизації українського суспільства.

Дуже точно на зустрічі було сказано, що всі виступи зведені до одного – земля і влада. В Україні за всю історію існування стосунки та конфлікти на всіх рівнях (побутові, родинні, суспільні) завжди зводились до справедливості взаємовідносин із земельних питань та розподілу влади, і з цього приводу написано українськими письменниками чимало трагічних літературних творів на основі реальних фактів вікової давнини. Прийшла пора нам усвідомити і зрозуміти, що лише прозорість у вирішенні даних питань дасть можливість побудувати чесні стосунки та демократичне суспільство, а кулуарність вирішення вказаних питань призведе до нових соціальних конфліктів. Кожен крок чиновника, кожне рішення, будь-яка витрата має бути доступною, має бути відомою. Це дозволяє людям контролювати владу

. Такого роду дії – це ті речі, які б'ють по корупції і дозволяють контролювати поведінку чиновників.

Однією з ознак демократизації суспільства є незалежність та об'єктивність засобів масової інформації. Платники податків Добровеличківського району все-таки заслуговують на те, щоб життєдіяльність нашої районної газети була профінансована не за кошти спонсорів, а за їх кошти з районного бюджету та на шпальтах газети піднімались проблемні питання мешканців району, а не висвітлювалась діяльність керівництва виключно з позитивом. Журналістам тяжко, бо вони завжди мають бути в опозиції до

влади, тому і діяльність їх захищена на рівні закону, але журналістська критика владою має сприйматись позитивно і як пропозиції до змін та оздоровлення суспільства. Саме тому громадські активісти і виступають за незалежність ЗМІ, в тому числі і на нашому районному рівні, про що на зустрічі й було сказано.

А ще нам всім треба працювати над культурою спілкування, тому що при веденні дискусії мало місце й перехід на особистості, та ще й робили це люди поважного віку, наголошуючи, що ті, хто працюють на ринку не мають права на власну думку та її озвучування. Звичайно, всі ми не без гріха, але водночас ми громадяни однієї держави, і громадянські права Конституцією передбачено для всіх без будь-яких обмежень та умов, в тому числі і за видом діяльності. Раціональні зауваження та думки треба сприймати та використовувати ким би вони не були сказані.

Зараз надзвичайно важливі чесна розмова і чесна поведінка. Чесно говорити з громадою і чесно себе поводити. Йде мова про самообмеження влади. Питання тут не в грошах, а питання тут у моралі. Коли ти показуєш, що своїми діями влада готова йти разом зі своїм народом. Думаюче суспільство здатне сприйняти абсолютно очевидні речі. З ним треба просто чесно говорити.□

Уже не раз сказано, що Революція гідності засвідчила: ми стаємо громадянським суспільством. Не зважаючи навіть на те, що нам катастрофічно не таланило з Мойсеями, з'явилося відчуття, що ми почали виходити з пустелі. Час зараз ущільнений, тому 20 з лишком років нашої незалежності мало б вартувати сорокарічному блуканню пустелею. Головна причина – все та ж нерозвинутість громадянського суспільства або ж совковість, суть якої полягає у вірі, що «від мене нічого не залежить», що «вони все вирішать і без мене».□

